

Dosarul nr.2ra-1059/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Jud: A. Arhip)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Dorojoc
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Nicolae Dorojoc, intervenienți accesorii
Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” și Fiodor Bivol cu privire la
încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere și

acțiunea reconvențională depusă de Nicolae Dorojoc împotriva Societății pe
Acțiuni „Moldovagaz”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată
„Chișinău-Gaz” și Fiodor Bivol cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 6 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins apelul depus de Nicolae Dorojoc și s-a menținut hotărârea din 5 iunie 2018
a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 30 septembrie 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Nicolae Dorojoc cu privire la încasarea datoriei și
a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 20 aprilie 2010, între
Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” și Nicolae Dorojoc a fost
încheiat contractul nr. 5739 de furnizare a gazelor naturale consumatorului non-
casnic, conform căruia furnizorul s-a obligat să furnizeze pârâtului gaze naturale la
locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. Columna 91.

Astfel reclamantul a menționat că, în temeiul hotărârii Agenției Naționale
pentru Reglementare în Energetică nr. 513 din 12 martie 2013, începând cu 1
ianuarie 2013, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a devenit succesor al drepturilor
și obligațiilor contractuale ale Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”
față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

În acest sens, reclamantul a notat că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietarul apartamentului XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, este Nicolae Dorojoc,.

Reclamantul a relatat că conform condițiilor stipulate în contract, în perioada lunilor ianuarie-martie 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a livrat gaze naturale la imobilul ce aparține pârâtului, executându-și astfel obligațiile integral și cu bună-credință.

Suplimentar, reclamantul a specificat că la 25 ianuarie 2016, în rezultatul verificării locului de consum nominalizat, s-a constatat consum de gaze naturale fără evidență, în condițiile în care instalația de utilizare a gazelor naturale, inclusiv echipamentul de măsurare, au fost deconectate la, 13 aprilie 2013, ca urmare a formării datoriilor.

Având în vedere acest fapt, reclamantul a invocat că prin decizia Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” nr. 74 din 15 aprilie 2016 și în temeiul pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, a fost dispusă efectuarea calculului consumului de gaze naturale, la apartamentul nr. XXXXX, conform sistemului paușal, pentru o perioadă de 12 luni, fiind calculată consumatorului o datorie în sumă de 121 623 lei.

Reclamantul a afirmat că atât decizia nr. 74 din 15 aprilie 2016, cât și factura de plată din 19 aprilie 2016, au fost expediate în adresa consumatorului prin intermediul oficiului poștal, care au fost recepționate de ultimul la 21 aprilie 2016.

În vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, la 5 septembrie 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a remis în adresa lui Nicolae Dorojoc pretenția nr.05/1-3003, prin care a solicitat achitarea datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns și executare.

Reclamantul Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a solicitat încasarea din contul lui Nicolae Dorojoc în beneficiul său a datoriei în sumă de 121 623 lei, dobânda de întârziere în mărime de 8 203,72 lei și cheltuielile de judecată ce țin de achitarea taxei de stat în sumă de 3 894,80 lei.

La 15 martie 2017, Nicolae Dorojoc a depus cerere reconvențională împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenient accesoriu Fiodor Bivol cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 52--56).

În motivarea acțiunii reconvenționale, Nicolae Dorojoc a indicat că la sfârșitul lunii ianuarie 2015, colaboratorii Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” au efectuat un control la locul de consum apartamentul XXXXX, indicând în actele întocmite că au deconectat instalația de utilizare de la rețeaua de gaze naturale, pe motiv că consumatorul Nicolae Dorojoc s-ar fi conectat în mod ilegal la această rețea, utilizând gaze naturale neînregistrate.

În acest sens, reclamantul-pârât a accentuat că cele invocate în actul întocmit de colaboratorii Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” nu corespunde adevărului, deoarece a afirmat că în realitate nu a fost depistat furt de gaze naturale la locul de consum sus menționat.

Totodată, Nicolae Dorojoc a susținut că nefiind de acord cu conținutul actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. 1005209, a solicitat să i se transmită copia acestui act, cu prezentarea probelor ce indică la circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea volumului de gaze naturale consumat, însă acest demers a fost respins de către colaboratorii Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”.

La fel, reclamantul-pârât a afirmat că nu a recepționat decizia Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” nr. 74 din 15 aprilie 2016 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și nici pretenția privind soluționarea extrajudiciară a litigiului, iar acest fapt rezultă cu certitudine din avizul de recepție prezentat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, în care este indicată o persoană terță (Oleinic), pe care reclamantul nu o cunoaște și care nu i-a transmis decizia contestată.

Reclamantul-pârât Dorojoc Nicolae a solicitat anularea deciziei Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” nr. 74 din 15 aprilie 2016 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și respingerea acțiunii depuse de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 februarie 2018, a fost dispusă atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” (f.d. 96-97).

Prin hotărârea din 5 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui Nicolae Dorojoc în beneficiul Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” datoria în mărime de 121623 lei, dobânda de întârziere în sumă de 8203,72 lei și cheltuielile de achitare a taxei de stat în mărime de 3894,80 lei. A fost respinsă ca fiind depusă tardiv acțiunea reconvențională înaintată de Nicolae Dorojoc (f.d. 112-112).

Prin decizia din 6 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Nicolae Dorojoc, fiind menținută hotărârea din 5 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central (f.d. 150-158)

Cu referire la acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, instanțele de judecată au reținut că prin actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. 1005209 s-a constatat că, la locul de consum apartamentul nr. 1 din str. Columna 91, mun. Chișinău, a avut loc furt de gaze naturale, prin instalarea de sine-stătător de către consumatorul final a unui echipament de măsurare gaze, prin care se utilizau gaze naturale neînregistrate.

Prin urmare, instanțele au stabilit că Nicolae Dorojoc a ignorat respectarea obligațiilor ce derivă din contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului non-casnic nr. 5739 din 20 aprilie 2010 în partea ce ține de achitarea pentru volumul de gaze consumat și a apreciat ca fiind întemeiată pretenția societății reclamante privind încasarea sumei solicitate.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională depusă de Nicolae Dorojoc, instanțele au concluzionat că acesta este tardivă, deoarece decizia Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” nr. 74 privind încălcarea de către consumatorul final a

clauzelor contractuale a fost emisă la 15 aprilie 2016, însă Nicolae Dorojoc a înaintat cerere prealabilă cu privire la anularea deciziei la 15 martie 2017. Suplimentar, instanțele au respins argumentele lui Nicolae Dorojoc precum că nu a cunoscut despre decizia contestată, deoarece din informațiile serviciului „Track & Trace” al Întreprinderii de Stat „POȘTA MOLDOVEI” publicate pe adresa <http://www.posta.md/ro/tracking?id=DS2005024705AS>, scrisoarea recomandată nr. DS2005024705AS a fost recepționată la 21 aprilie 2016 de către Nicolae Dorojoc. Totodată, instanțele au accentuat faptul că la 4 noiembrie 2016, Nicolae Dorojoc a recepționat copia cererii de chemare în judecată, la care a fost anexată decizia contestată, însă a depus cerere prealabilă la 15 martie 2017, fapt care constată fără dubii caracterul tardiv al cererii.

La 11 ianuarie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 159).

La 16 martie 2019, Nicolae Dorojoc a depus prin intermediul oficiului poștal recurs împotriva deciziei din 6 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Recurentul Nicolae Dorojoc în motivarea recursului, a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Astfel recurentul a menționat că nu a dat explicații în prima instanță în această cauză civilă, întrucât nu a fost citat legal nici el și nici reprezentantul său. De asemenea recurentul a considerat eronată concluzia instanțelor de judecată privind recepționarea de către el a deciziei contestate, invocând că aceasta a fost recepționată de către alte persoane terțe.

Cu referire la acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, recurentul a invocat că instanțele de judecată au dat apreciere actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, fără a lua în considerațiile argumentele invocate de el.

La 22 aprilie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” și lui Fiodor Bivol, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 3 mai 2019 și 16 mai 2019, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” au depus referință la cererea de recurs depusă de Nicolae Dorojoc, prin care au solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La data stabilită pentru examinarea cauzei, Fiodor Bivol nu a înaintat referință la cererea de recurs depusă de Nicolae Dorojoc, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Nicolae Dorojoc, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 6 decembrie 2018 a fost expeditată în adresa părților la 11 ianuarie 2019 (f.d. 159) însă la materialele cauzei nu sunt date care ar confirma recepționarea efectivă a deciziei instanței de apel de către recurentul. Conform recursului recurentul a indicat că a recepționat copia deciziei instanței de apel la 17 ianuarie 2019.

Suplimentar, instanța de recurs reține că decizia Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată” la 29 decembrie 2018.

Astfel, în atare situație, instanța de judecată a constatat că recursul declarat de Nicolae Dorojoc la 16 martie 2019 este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, materialele cauzei au confirmat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, *ibidem*, para. 41, *Marc Brauer*, *ibidem*, para. 35; *Miessen*, *ibidem*, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Nicolae Dorojoc este formulată în baza art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de Procedură Civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, *ibidem*, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Nicolae Dorojoc a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Nicolae Dorojocnu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nicolae Dorojoc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan